

[Fløtkjær.]

undgaa at blive Varer, der er ubehagelige for os som Bytteobjekter, hvis vi ved Fristeoverførsler fraskriver os Muligheden for at bytte med udenlandske Varer, hvis Indførsel ikke generer dansk Beskæftigelse, Landbrug og Industri. Og da hele Udviklingen desværre fortsat forværres sig, bliver det mere og mere en bydende Nødvendighed for Staten at afgøre, paa hvilke Omraader Import skal finde Sted, hvilket maa ske med Hensyntagen til, hvad det er samfundsmæssigt vigtigst at skaffe til Landet, og i hvilket Omfang det bør ske.

Valutacentralens Betydning under den uhyre vanskelige Blokadesituation, som vi i Øjeblikket befinder os i, turde være tilstrækkeligt belyst ved hele den Udvikling, som vi er inde i med en Valutabeholdning i Oktober paa godt 8 Mill. Kr. og i November paa 7,8 Mill. Kr., medens Valutagælden i November var paa ca. 50 Mill. Kr. Dette bør man have for Øje, samtidig med at man erindrer sig Prisudviklingen til Ugunst for os i August og September — en Udvikling, der i den efterfølgende Tid yderligere har forværret sig, idet Indekstallet for Eksportvarer steg fra 116 i September til 117 i Oktober, medens paa samme Tid Indekstallet for Importvarer viste et Udsving fra 140 til 150 og i November fortsatte denne Udvikling. Stigningen i Pristallet for Foderstoffer er særlig vigtig i denne Forbindelse. Det stod i August paa 107, i September paa 157 og i Oktober paa 173. Det er de forøgede Blokadeforanstaltninger fra begge Sider, der har medført denne Stigning i Prisen paa de vigtigste Importvarer, og man tør hævde, at hvis der ikke sker en væsentlig Ændring i Forholdet mellem vore Importudgifter og vore Eksportindtægter, tyder alt paa, at Danmark vil blive et fattigere Land.

Blokadeøkonomien kræver altsaa en Regulering af vor Udenrigshandel, og Importreguleringen er den vigtigste af de tiltrængte Reguleringsforanstaltninger. Kun paa Grundlag af en Importregulering vil det være muligt at gennemføre den nødvendige Tilpasning af Produktion og Forbrug. Gennem Valutaordningen er man i Stand til at koncentrere de til Raadighed staaende Valutabeløb om de Raastoffer, som beskæftigelsesmæssigt og forsyningsmæssigt set er de vigtigste.

Jeg skal slutte med endnu en Gang at hævde som min faste Overbevisning, at de ulykkelige Forhold, som ikke alene hærger de krigsførende Lande, men som i allerhøjeste Grad paavirker Dagliglivet og for-

ringer Eksistensmulighederne i de neutrale Lande, gør det absolut nødvendigt, at vort Lands Økonomi reguleres gennem en Administration, der selvsagt maa være i Besiddelse af den Styrke, Indsigt og Smidighed, som de skiftende Forhold fra Situation til Situation kræver. Det vil derfor efter mit Partis Mening være uforsvarligt at give los og styre ud i det uvisse. Tiderne er saa alvorlige, at de i allerhøjeste Grad appellerer til Løsning af det saa vigtige Valutaspørgsmaal, og da Oppositionspartierne i det andet høje Ting ikke har villet paatage sig Ansvar for at fremsætte Forslag om, hvorledes vort Lands Økonomi og dermed hele vor økonomiske Eksistens skal sikres, opfordrer jeg det ærede Tings Medlemmer til at stemme for det foreliggende Lovforslag.

Villemoes: Der er løbet meget Vand i Stranden, siden vi sidst behandlede et tilsvarende Lovforslag i dette Ting, hvilket skete for 2 Aar siden. Megen Ufred er kommet over Verden og de Lande, der omgiver os, men Livet skal jo leves, og vi maa da søge at faa det bedst mulige ud af det for Landets Befolkning og Landets Erhverv.

Den højtærede Minister nævnte forskellige Ting, som var passeret siden Gennemførelsen af den Lov, som vi lever under, og hvis Gyldighed udløber den 31. December i Aar, særlig med Henblik paa Løfterne om, at man vilde overføre saa mange Varer som muligt til Frilisten — et Forhold, som jeg skal komme tilbage til. Hverken den højtærede Minister eller Socialdemokratiets nye Ordfører, det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Fløtkjær), udtalte sig imidlertid nærmere om, hvorledes Loven havde virket i de 2 Aar, som er gaaet, de nøjedes med at gøre gældende, at vi maatte fortsætte med den, og at det foreliggende Lovforslag var saare let overskueligt. Dette sidste maa ogsaa erkendes, eftersom Lovforslaget i Virkeligheden kun bestaar af en enkelt Paragraf, som gaar ud paa, at man skal fortsætte med den nugældende Lov for Kalenderaaret 1940. Der blev dog i Folketinget vedtaget et Ændringsforslag, hvorefter den gældende Lovs § 3, Stk. 3, skal udgaa, hvilket er en selvsagt Ting, da det er noget, der har Relation til Fortiden.

Venstres Stilling til Sagen har efterhaanden været kendt i mange Aar. Vi har taget Afstand fra Loven, længe før den nuværende Handelsminister holdt sit Indtog paa Rigsdagen. Allerede i 1934 stemte Venstre, saa vidt jeg husker, imod den daværende Handelsministers Lovforslag paa dette Omraade. Naar jeg siger, at vor Stil-